

גיליון 346 • ערב שבת פרשת שמות • י"ט טבת תשע"ט

הרחבת '770'

בשנת תשכ"ב העלה ר' אהרן לפני הרבי את רעיון קניית הבנינים הסמוכים ל-770 כדי שבבוא היום יבנה בשטח שיתפנה בית-מדרש רחב ידים. לשאלת הרבי: "אתה בטוח שנצטרך בית-כנסת גדול כזה?", ענה ר' אהרן בכטחון רב: "צטרכו עוד גדול מזה"...

לאחר מספר שנים, בשנת תשכ"ה, אשר הרבי לר' אהרן להתחיל לעסק בקניית ובכניית הבנינים. בהזדמנות מסיימת התבטא הרבי: "אלמלא ר' אהרן קליין לא היה לי בית-כנסת עד היום"...

© creative bit

לעילוי נשמות
המרא דאתרא הרב מרדכי שמואל ב"ר משה אשכנזי עליו השלום,
לרגל יום היארצייט כ"ג טבת
נדפס ע"י ולזכות המרא דאתרא הרב מאיר ומשפחתו שיחיו אשכנזי

לזכות החייל בצבאות ה' מנחם מענדל שיחי' הורביץ לרגל יום הולדתו י"ז טבת
נדפס ע"י ולזכות יוסף יצחק ופרידה שיחיו הורביץ

✂

גיליון 346 שמות

שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____

כיתה: _____ חתימת הורים: _____

✂

ואכן, בהזדמנות הקרובה, במהלך ההתעודות של ח"י אלול תשכ"ב, ציין הרבי פי בכ"ד בטבת הקרוב ימלאו מאה וחמשים שנה להסתלקות רבנו הגאון ועורר על תוספת בצדקה ובלמוד תורה בסכומים של מאה וחמשים. התעודות זו היתה למעשה את תחלתה של שנה מיוחדת - 'שנת הק"ן', כאשר בין הדברים הרבי גלה פי הענין כלו קשור בהתעוררות שבאה מצד החסידים...

בעקבות דברי הרבי, קבעו במבוא ל-770, בקטע הקיר שבין חדר המזכירות וה'זאל הקטן' (מימין הנכנס ל-770), קפת צדקה, שהכנסותיה יעודו ל"קרן שניאור" - קרן צדקה שהוקמה על שמו של אדמו"ר הגאון.

טנק המבצעים הראשון

מספר שנים לפני שהחלו לצוץ 'טנקי המצוות', כבר עלה במוחו של ר' אהרן רעיון דומה. היה זה בשנת תשכ"ג, כאשר ר' אהרן העלה יזמה מקורית. הוא רכש אוטובוס, בנה בו דוכן להנחת תפלין ובנוסף לכך מלא אותו בספרי קודש. הוא דאג להפעלת האוטובוס מדי יום ובשעות הלילה בהן לא היה ה'טנק' בפעולה, היה עומד ליד 770.

באחד הימים, עבר הרבי ליד ה'טנק' בשעה שר' אהרן שקה באזור. להפתעתו ולהפתעת כלם הודיע הרבי שברצונו לבקר ב'טנק'. הרבי נכנס כשהוא מלווה במזכיר, הרב חודקוב, ובר' אהרן שעמד נפעם לנכח הבקור הפתאומי.

באותה שעה זכה ר' אהרן לשמע מהרבי מספר הוראות מעניינות. אחת מהן היתה כשהרבי ראה את הפנה המיוחדת שהקצתה להנחת תפלין, ואמר פי ראוי לתלות במקום וילון, על-מנת שיהודי המניח תפלין יוכל לעשות זאת מתוך נוחות וכלי להתבייש וכן יותר יהודים יניחו תפלין.

"מרכבה המתגלגלת"...

בהתעודות ח"י באלול תשכ"ג אמר הרבי על האוטובוס של ר' אהרן (שהיה מכנה 'תפלין טראק'): "מזמן לזמן נתוסף הענין של הפצת המענינות ולא רק בכמות אלא גם באיכות, ובמיים אלו נתוסף עוד ענין שעל-ידו יהיה הפצת המענינות, וזוהי מרכבה המתגלגלת על ד' רגלים שעל-ידה יפיצו המענינות... ואורה עולה על כלנה שנתוסף בכל הפרטים, והמתעסקים בזה יאמרו 'לחיים' וממנו יראו וכן יעשו".

"כן, אני יודעת"...

ר' אהרן ובני ביתו אף זכו לקשר מיוחד עם הרבנית חנה עליה השלום, אמו של הרבי. כשבנותיו היו מסייעות לרבנית, היא היתה מכבדת אותן בממתק ושואלת לשלומן. פעם אזור ר' אהרן עז בנפשו, לשאול את הרבנית, אם היא יודעת שיש לה בן מיוחד שכמותו לא היה במשך הדורות. השיבה לו הרבנית בפשטותה המיוחדת: "כן, אני יודעת"...

לע"נ
ר' אליהו ב"ר שמעון ע"ה קופרמן
ת.נ.צ.ב.ה.
הדפסת העלון בחסות ולזכות זאב קופרמן ומשפחתו שיחיו

ענין בפרשה
להשוב טוב!
מעשה שהיה

אבא/אמא: בנו של רבי מיכאל בלינר (המכנה גם "מיכאל דער אלטער") היה חולה מאוד, עד שהרופאים כבר לא נתנו תקווה. מהר ר' מיכאל לנסע לליובאוויטש ונכנס לרבי הצמח-צדק. אמר לו הרבי: "תעורר את כוח הבטחון שלך בהשם יתברך באמונה פשוטה שהוא יציל את הבן שלך, המחשבה מועילה, חשב טוב יהיה טוב! (טראכט גוט, וועט זיין גוט)". ואכן הילד נצל.

למה פתחנו בספור הזה ומה הקשר שלו לפרשה שלנו?

חיים אחרים

ילד/ילדה: נחתם ספר בראשית. תם עידן בחיי בני ישראל במצרים. יעקב ויוסף נפטרו, ובפרשת שמות מספר: "ויקם מלך חדש אשר לא ידע את יוסף". כפי שחזו"ל מסבירים - או שפרעה כלל לא הכיר את יוסף, או שהוא רק עשה את עצמו כאלו שלא הכיר. בכל אופן, החיים הטובים במצרים הסתיימו והתחיל השעבוד של בני ישראל.

באותם ימים יוצא משה הצעיר, לימים משה רבנו, לראות בסבלותם של אחיו.

המנהיג הצעיר

אבא/אמא: ביום הראשון הוא רואה איש מצרי מכה איש עברי מאחיו. משה יודע שהמצרי עשה דברים חמורים נוספים, הוא גם לא רואה שעתידי לצאת מזרעו מישוהו כשר, ובאמצעות אמירת שם השם הוא מצליח להרג את המצרי וטומן אותו בחול.

למחרת הוא רואה שוב מריבה, אך הפעם לצערנו זה קורה בין שני יהודים. דתן ואבירם. הוא פונה לרשע ואומר לו: "למה תכה רעה?". אותו רשע משיב לו: "מי שמך לאיש שר ושפט עלינו?! הלהרגני אתה אמר, כאשר הרגת את המצרי?!".

ויירא משה

אבא/אמא: כאשר משה שומע שהמעשה שלו התגלה - "ויירא משה ויאמר, אכן נודע הדבר", ואכן הדברים מגיעים לאזני פרעה והוא מבקש להרג את משה, שנאלץ לברח למדן.

אנחנו יודעים שאין בתורה מלה אחת, ואפילו אות אחת מיתרת. אם כן, נראה כי היה מספיק שהתורה תספר לנו על המעשה, בלי המלים "ויירא משה ויאמר, אכן נודע הדבר". שיספרו לנו ישר איך שהמלשין אומר למשה "הלהרגני אתה אמר" ואז יספרו שפרעה שומע את הדברים ובעקבות כך משה בורח. מה זה חשוב לנו לדעת שמשה פחד, מה משנה כאן התחושה האישית שלו, הרי הכריחה בפעל היתה בגלל שפרעה רצה להרגו?

ושאלה מכוון אחר, האם באמת משה היה צריך לפחד או שלא?

נקודה משיחה

הבן הגדול והבן הקטן

ילד/ילדה: פרשת שמות מספרת כמה קשה היה לעם ישראל בגלות מצרים. בזמן זה מתגלה השם אל משה במדבר מדן ושולח אותו לומר לפרעה: "בני בכרי ישראל... שלח את בני ויעבדני".

השם רוצה שפרעה יבין שעם ישראל הוא הבן הבכור, החביב והחשוב שלו.

אבל לפעמים עם ישראל נמשל דוקא לבן הקטן שאותו האבא - השם - אוהב במיוחד. אז למה פעם אנחנו כמו הבן הגדול ופעם כמו הבן הקטן?

אל תירא

ילד/ילדה: יש מפרשים שאומרים שכאן אנחנו רואים את מדת הענוה של משה רבנו שלא סמך על הזכיות שלו ולכן הוא התירא.

אבל יש מפרשים שטוענים שבאמת משה רבנו לא היה צריך לפחד כלל וכלל.

ומדוע באמת? הרי יש כאן אנשים שרוצים להלשין עליו לפרעה, שבודאי רצה להעניש את משה על הריגת מצרי לאור היום.

מהשבה טובה

אבא/אמא: בשביל להבין את זה, נחזר לספור בו פתחנו. מדוע אמר הצמח-צדק לחסיד "חשב טוב, יהיה טוב". מי אמר שיהיה טוב? אולי יש חלילה גזרה משמים ומה תעזר המחשבה הטובה?

אלא, מסביר הרבי, כיון שהשם מתנהג עם האדם מדה במדה - כדברי הזהר שאם האדם שמח, גם משמים מאירים לו פנים - לכן, כשהאדם בוטח בהשם, הוא מביא לעצמו זכיות חדשות. גם אם חלילה נגזר עליו משהו לא טוב, בכוח האמונה והבטחון שלו בהשם לשנות את זה לטוב. ולכן אמר לו הצמח-צדק: "חשב טוב, ובזכות זה - יהיה טוב!"

מציאות טובה

ילד/ילדה: וכך גם, לדברי אותם מפרשים, משה לא היה צריך להתירא (אפילו שאנחנו רואים כאן את הענוה שלו), אלא אך ורק לבטח בהשם.

לפי זה אנחנו מבינים למה התורה מספרת לנו שמשה פחד, כפי ששאלונו

אבא/אמא: האמת היא שאבא אוהב את שניהם. גם את הגדול וגם את הקטן. אבל ההבדל הוא שאת הקטן האבא אוהב רק מפני שהוא הבן שלו. לעמת זאת, את הגדול יכול להיות שאבא אוהב משום שהוא חכם, או מכשר, או שהוא מכבד במיוחד את אבא ואמא.

כך השם אוהב אותנו גם עקב המעלות שלנו, שאנחנו לומדים תורה ומקיימים מצוות (כמו הבן הגדול), וגם בגלל עצם זה שאנחנו בניו (כמו הבן הקטן).

ילד/ילדה: - הלקח: מצד אחד יהודי צריך ללמד תורה ולקיים מצוות, כראוי לבנו בכורו של השם, אבל מצד שני אנחנו צריכים לעבד את השם בתמימות ובקבלת על כמו ילד קטן שאוהב את אבא בצורה הכי פשוטה.

(מעובד ע"פ לקו"ש כ"א, עמ' 20 ואילך)

קדם. כדי שגבין שלא רק עצם המעשה, אלא בעקר הפחד שלו הוא זה שגורם שפרעה שמע על כך ורצה להעניש אותו.

אבל אם לא אותו פחד (שנגרם גם בגלל שמשה ראה שיש מלשינים בעם ישראל, וחשש שהם אינם ראויים לגאולה), משה לא היה צריך כלל לברח, מכוח האמונה והבטחון בהשם שהיו משנים את המציאות לטובה.

הלקח:

א. כשיש בחיים דברים שמפריעים ליהודי לקיים תורה ומצוות, עליו לדעת שמכוח הבטחון שלו בהשם וחסר הדאגה, הוא יזכה בעזרת השם לטוב גלוי ולהסרת כל הדברים שמפריעים לו.

ב. כמובא במדרש, עם ישראל זכה לגאולת מצרים בזכות הבטחון בהשם, וכך בזכות הבטחון שגזרה לגאולה, אכן נזכה לה בקרוב ממש.

(מעובד ע"פ לקו"ש חל"ו עמ' 1 ואילך)

בדרכי החסידים

טנק המבצעים הראשון

תעודת זהות:

שם החסיד: ר' אהרן-משה הכהן קליין, עליו השלום

עיר מגורים: שכונת המלך, ברוקלין, ניו-יורק

תקופה: הדור הששי והשביעי לחסידות חב"ד

החסיד ר' אהרן משה קליין, ידוע בעקר בשל יזמותיו ופעילותו הענפה להרחבת בית-חיינו 770, בהסכמתו ובעידודו של הרבי. בפרק הקודם ספרנו על מנורת הזהב שהכין לרבי. הפעם נספר על רעיונות נוספים שלו שהתקבלו בכרחה על ידי הרבי, והאחד מהם קשור לתאריך כ"ד טבת, שיחול השבוע.

הצעה שבאה מהחסידים...

מעטים הם החסידים שזכו כי דבר אותו יציעו לרבי, יתקבל ויחפף לנחלת הכלל. אחד מהם הוא ר' אהרן-משה קליין שיותר מפעם אחת זכה לבנו לרצונו הקדוש של הרבי. בשלהי שנת תשכ"ב העביר ר' אהרן לרבי במהלך 'חידות' פרטית, מאה וחמשים דולר, תוך שהוא מסביר כי סכום זה הוא סימן כי בעוד מספר חודשים, בכ"ד טבת תשכ"ג ימלאו מאה וחמשים שנה להסתלקותו של אדמו"ר הזקן, שהיתה בשנת תקע"ג. ר' אהרן הוסיף והציע לרבי לערוך מגביית מיוחדת לרגל 'שנת הק"ן' כלשונו.

